

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. 6. 2023 v Praze odvolání obžalovaného jménem **I. S.**, nar. xxx v xxx, xxx, xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18. 4. 2023, č. j. 3 T 38/2023-277, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný I. S. uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že
„Dne 14. 9. 2019 v čase kolem 4:30 hodin v Praze 1, v tramvaji na stanici Xxx, nabídl poškozené M. S., nar. xxx, cigaretu poté, co se spolu v tramvaji bavili, načež společně s poškozenou vystoupili z tramvaje a pooděšli do xxxxx, zde poškozenou chytil silně za vlasy v oblasti temene hlavy, a přes její odpor jí násilím vložil penis do úst, když jej poškozená do penisu kousla a křičela o pomoc, dal jí několik facek, začal ji škrtit, poškozená se aktivně bránila, křičela a volala o pomoc a opakovaně mu říkala, aby svého jednání zanechal, on jí však neposlechl, opakovaně jí dal několik facek, potom jí stáhl kalhoty a spodní prádlo, celou váhou svého těla si na ní lehl a vykonal na ní vaginální soulož, až do svého vyvrcholení, a poté opětovně dal poškozené několik facek a z místa odešel.“
2. Obžalovanému byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za tento zvláště závažný zločin a sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. 18 T 6/2022, který nabyl právní moci dne 13. 6. 2022, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen i trest vyhoštění z území České republiky v trvání 5 let.
3. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl napadeným rozsudkem zrušen výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. 18 T 6/2022, který nabyl právní moci dne 13. 6. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
4. Poškozená M. S., nar. xxx, byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku ihned po jeho vyhlášení do protokolu co do výroku o trestu odvolání, které následně prostřednictvím svého obhájce písemně odůvodnil. Má totiž za to, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců je nepřiměřeně přísný, neboť ke spáchání trestného činu došlo již v roce 2021, v té době byl osobou netrestanou a prohlásil svou vinu. Dále uvedl, že v České republice má dluhy, které chce splácet a musí tak pracovat, což by mu uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody znemožnilo. Ze stejného důvodu nesouhlasí ani s uloženým trestem vyhoštění. Dále namítá, že trestný čin na poškozené nezanedbal psychické ani fyzické následky dosahující větší intenzity, neboť u ní nedošlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a uložil mu podmíněný trest odnětí svobody

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

spolu s přiměřenými omezeními a nařídil mu i ochranné léčení v ambulantní formě. Pro případ uložení podmíněného trestu odnětí svobody obžalovaný následně doložil příslib zaměstnání a ubytování vystavený panem I. N., jednatelem společnosti xxx s.r.o.

6. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku, proti němuž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu v řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.
7. V přípravném řízení, ani v řízení před soudem odvolací soud nezjistil žádnou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno.
8. Obžalovaný ve smyslu § 206c odst. 1 tr. řádu u hlavního líčení před soudem prvního stupně prohlásil, že je vinen spácháním skutku popsaného v obžalobě a že souhlasí s jeho právní kvalifikací tamtéž uvedenou. Soud prvního stupně právně zcela bez vadně jeho prohlášení viny přijal a rozhodl, že z tohoto důvodu se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil svoji vinu, provádět nebude. Odvolací soud tak neměl k dalšímu přezkumu výroku o vině ve smyslu § 254 odst. 2 tr. řádu důvod. Blíže tedy přezkoumal napadený výrok o trestu, který obžalovaný svým odvoláními napadl.
9. Soud prvního stupně správně zohlednil, že obžalovaný spáchal vysoce škodlivý zvláště závažný zločin dopadající i na povědomí o veřejné bezpečnosti a morálky na území České republiky. Byť obžalovaný namítá, že v době spáchání trestného činu byl osobou netrestanou, napadeným rozsudkem mu byl správně uložen souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. 18 T 6/2022, který nabyl právní moci dne 13. 6. 2022. Tímto trestním příkazem byl obžalovaný uznán vinným třemi dílčími útoky pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen mimo jiné k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 12 měsíců, neboť dne 3. 1. 2022 vulgárními návrhy k pohlavnímu styku a fyzickými doteky obtěžoval tři různé ženy. Jeho námitku, že se trestného činu, za který byl napadeným rozsudkem odsouzen, dopustil jako osoba netrestaná, je tak nutno považovat za účelovou, když se za téměř dva a půl roku po jeho spáchání dopustil dalšího trestného činu, navíc se sexuálním podtextem, za který byl pravomocně odsouzen. To, že ve svém odvolání nesprávně uvádí, že ke spáchání žalovaného trestného činu došlo v roce 2021, je pak zcela bezpředmětné.
10. Bepředmětná je i námitka obžalovaného, že musí finančně zajišťovat rodinu a že má v České republice dluhy, které chce splácet, což by mu bylo uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody znemožněno. Toto tvrzení dle odvolacího soudu vypovídá o absolutním nedostatku sebereflexe obžalovaného, který nejenže dle svého vyjádření není schopen plnit finanční závazky, ale používá tuto námitku na podporu své argumentace o nepřiměřenosti nepodmíněného trestu odnětí svobody, který mu byl napadeným rozsudkem uložen. K tomu odvolací soud zdůrazňuje, že obžalovaný sám je odpovědný za vedení řádného života a plnění svých závazků, přičemž soud za něj nemůže tuto odpovědnost převzít, potažmo zohlednit jeho finanční nedůslednost při ukládání druhu a výměry trestu.
11. Argumentace obžalovaného, že trestný čin na poškozené nezanechal psychické a fyzické následky větší intenzity, neboť u ní nedošlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy, svědčí dle názoru odvolacího soudu o chybějícím náhledu obžalovaného na vysokou škodlivost svého jednání a lze ji označit za zcela amorální. Skutečnost, že se u poškozené nerozvinula posttraumatická stresová porucha totiž nijak nesnižuje škodlivost jednání obžalovaného, když bylo prokázáno, že jeho jednání zanechalo na poškozené traumatizující následky a přispělo k destabilizaci jejího psychického stavu, který vyžaduje psychiatrickou léčbu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

12. Obžalovaný byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, tedy ustanovení, které se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rozmezí zákonné trestní sazby od 2 do 10 let. Soud prvního stupně správně ukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 25. 1. 2022, sp. zn. 18 T 6/2022, jak je výše uvedeno. Po zvážení všech skutečností i polehčujících a přitěžujících okolností soud prvního stupně uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby. Nelze tak mít za to, že tento souhrnný trest je v extrémním rozporu s povahou a závažností spáchané trestné činnosti a s dalšími relevantními hledisky, nebo že by byl neslučitelný s principem proporcionality trestní represe, když bylo prokázáno, že uložení podmíněného trestu podle návrhu obžalovaného není s ohledem na výše uvedené skutečnosti žádným způsobem opodstatněno.
13. Výrok podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku o uložení trestu vyhoštění z území České republiky v trvání 5 let je podle názoru odvolacího soudu rovněž v souladu se zákonem i stavem věci. Odvolací soud k tomu s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu z 24. 10. 2019, sp. zn. 4 Tdo 1167/2019, podotýká, že účelem trestu vyhoštění je zabránit pachateli trestného činu, který není občanem České republiky a současně zde nemá žádné pracovní, rodinné ani jiné vazby, v páchaní další trestné činnosti na území České republiky, pokud z jeho strany hrozí nebezpečí lidem, majetku nebo jinému obecnému zájmu. Soud prvního stupně správně a zcela obezřetně shledal, že obžalovaný, ač je občanem Evropské Unie s povoleným přechodným pobytem na území České republiky do 25. 9. 2028, nemá na území České republiky žádné rodinné ani pevné pracovní či jiné sociální vazby. Jeho rodinní příslušníci totiž žijí v zahraničí a v České republice pracoval pouze brigádově. Ze závěrů znaleckého posudku přitom vyplývá, že pro případ, že by nebyl vyhoštěn, by na jeho nebezpečnost bylo nutné reagovat sexuologickou ochrannou léčbou v ambulantní formě. Ačkoliv je obžalovaný osobou, které je na území České republiky povolen pouze přechodný pobyt, soud prvního stupně přesto splnil zvýšené nároky co do důkazních zjištění, které na něj při ukládání trestu vyhoštění klade § 80 odst. 3 tr. zákoníku. Odvolací soud tak uzavírá, že uložený trest vyhoštění splňuje žádoucí legitimní cíl.
14. Kombinace nepodmíněného trestu odnětí svobody spolu s trestem vyhoštění představuje s ohledem na veškeré zjištěné skutečnosti podle názoru odvolacího soudu adekvátní a delší ochranu před chováním obžalovaného do budoucna. S argumentací soudu prvního stupně se proto odvolací soud zcela ztotožňuje a proti jeho závěrům nemá žádných výhrad.
15. Soud prvního stupně při svém rozhodování postupoval zcela v souladu s tr. zákoníkem a své úvahy dostatečným způsobem odůvodnil v písemném vyhotovení rozsudku. Napadený rozsudek tedy odvolací soud shledal správným a nepochybnitelným a odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 6. 6. 2023

JUDr. Libor Vávra, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.